

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. évi január hó 21. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

Az üzletszerűen jelentős értékű jövedéki termékekre elkövetett jövedéki orgazdaság büntette és más bűncselekmény miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Borsod - Abaúj - Zemplén Megyei Bíróság 2008. év július hó 4. napján kihirdetett 12.B.1803/2006/54. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott, II.r. vádlott, III.r. vádlott és IV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 6000,- (hatezer) Ft.- IV.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A megyei bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletével I.r. és II.r. vádlottat 2-2 rendbeli a Btk.311/A.§ (1) bekezdésbe ütköző, de a (2) bekezdés a) pont és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő, társtettesi minőségben elkövetett jövedéki orgazdaság büntetében találta bűnösnek, ezért I.r. vádlottat halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre és 2.000.000 Ft.- pénzmellékbüntetésre; míg II.r. vádlottat, mint visszaesőt 2 év börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 1.000.000 Ft.- pénzmellékbüntetésre ítélte.

A megyei bíróság III.r. vádlottat a Btk.311/A.§ (1) bekezdésbe ütköző, de a (2) bekezdés a) pont szerint minősülő és büntetendő bűnsegédi minőségben elkövetett jövedéki orgazdaság büntetében találta bűnösnek, mely miatt 300 napi tétel, napi tételenként 500 Ft, mindösszesen 150.000 Ft.- pénzbüntetésre ítélte.

A megyei bíróság az ítéletében IV.r. vádlottat a Btk.311/A.§ (1) bekezdésbe ütköző, de a (2) bekezdés a) pont és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő, társtettesi minőségben elkövetett jövedéki orgazdaság büntette miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan rendelkezett I.r. vádlott esetében az Ózdi Városi Bíróság 6.B.523/2001/8. számú és a Borsod - Abaúj - Zemplén Megyei Bíróság 3.Bf.1269/2002/7. számú ítéleteivel kiszabott 4 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtásáról. Rendelkezett továbbá az egyéb járulékos kérdések vonatkozásában is.

Az elsőfokú ítélet ellen I.r. és II.r. vádlott, valamint védőik a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan enyhítés végett, míg IV.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette. Az elsőfokú ítélet V.r. vádlott és VI.r. vádlott tekintetében első fokon jogerőre emelkedett.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az elsőfokú ítélet megváltoztatására, míg egyebekben annak helyes indokainál fogva történő helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában vagyonekhozás intézkedés alkalmazását indítványozta. Indítványa kiterjedt az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás I.r. vádlottat érintő 1. tényállási pont kiegészítésére is. Álláspontja alapján a megyei bíróság I.r. vádlott terhére nem róta az egyébként II.r. vádlott terhére is megállapított mindösszesen 770.000 Ft értékű 2000 doboz ismeretlen márkájú cigaretta birtoklását, ezért ezen elkövetési értékkel az I.r. vádlott terhére megállapított 38.555.155 Ft.-elkövetési értéket növelni kell.

Az I.r. vádlott védője az ítéletábrá nyilvános ülésén enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartva perbeszédében azt részben ki is egészítette. Sérelmezte a dohánytermékek Áfa adótartalommal is növelt kiskereskedelmi árának figyelembevételét az elkövetési érték meghatározásakor. Álláspontja alapján azzal, hogy értékesítésre nem kerültek a lefoglalt dohánytermékek, az Áfa adótartalom sem terhelhette azokat. Kifejtette továbbá azt is, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg a tényállást a jövedéki termékek mennyisége vonatkozásában, egyes tételeket kétszeresen is figyelembe vett. Sérelmezte a cselekmények 2 rendbeli cselekményként értékelését is arra figyelemmel, hogy nem a cselekmények elkövetése, hanem a két lehallgatás között telt el hat hónapos időtartam, mely álláspontja alapján egyébként is rövid időközként értékelendő, melyre figyelemmel a cselekmények kizárólag folytatólagosan elkövetettként minősülhetnek. Az elkövetési érték csökkenése és a halmazati szabályok kizártsága okán a büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt.

A II.r. vádlott védője az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartva szintén sérelmesnek tartotta a vádlott cselekményeinek 2 rendbeli cselekményként értékelését, és azok folytatólagoskénti minősítésére tett indítványt.

A III.r. vádlott védőjének a másodfokú nyilvános ülésen kifejtett álláspontja alapján a lehallgatási anyagokban III.r. vádlott személye kizárólag utalásként szerepel, melyre bűnösséget megállapító ítéletet alapozni nem lehet, ezért a III.r. vádlott felmentésére bejelentett jogorvoslati kérelmét fenntartotta.

A IV.r. vádlott védelmében eljáró ügyvéd a bejelentett fellebbezését változatlanul fenntartotta.

A perorvoslatok nem alaposak.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és eljárást a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében.

A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy a megyei bíróság perrendi szabályt nem vétve, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges körben beszerzett bizonyítékokat egyenként, és összességében történő helyes mérlegelését követően, megalapozott tényállást állapított meg, mely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésben írt hibáktól így az a felülbírálat alapját képezhette.

A fellebbviteli főügyészségnek a tényállás kiegészítésével kapcsolatos álláspontjával az ítélet tábla a tényállás megalapozottsága okán az alábbiakra figyelemmel nem értett egyet.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 10. oldalán megállapított I. tényálláspont vonatkozásában egyértelműen azt rögzíti, hogy I.r. vádlott lakásából lefoglalt dohánytermékek közül nem volt elkülöníthető az a mennyiség, melyet a házkutatást és lefoglalást megelőzően a I.r. vádlott és II.r. vádlott oda bevitték. Ezzel az elsőfokú bíróság logikusan az I.r. vádlott terhére is róta a lakásba bevitt 4 zsáknyi, zsákonként 50 kartonnal számolt, összesen 770.000 Ft.- értékű ismeretlen cigarettára elkövetett cselekményt, a lefoglalt dohánytermékek 3.524.205 Ft.-ban kimunkált értékében realizálva azt. Természetesen a II.r. vádlott tekintetében meg kellett az elsőfokú bíróságnak állapítania azt, hogy a fent részletezett 2000 doboz mennyiségű ismeretlen márkájú cigaretta értéke - hangsúlyozva azt, hogy az lefoglalásra került az I.r. vádlott lakásából - hozzászámítandó a II.r. vádlott gépjárművéből lefoglalt cigaretták értékéhez és mennyiségéhez. A fellebbviteli főügyészség álláspontjának elfogadásával a kérdéses 770.000 Ft.- értékű cigaretta kétszeresen került volna értékelésre I.r. vádlott vonatkozásában.

A megyei bíróság a bizonyítékok logika szabályainak megfelelő értékelési, illetőleg mérlegelési tevékenységének ésszerű, és részletesen kifejtett indokát adta, azzal az ítélet tábla teljes mértékben egyetértett.

Az ítélet tábla utal arra, hogy az elsőfokú bíróság körültekintően eljárva értékelte a lehallgatási hanganyagokat, helyesen döntött azok jogszerűségéről és vont a mérlegelési jogkörébe azok tartalmát, mely eredményeként a vádiratban szereplő elkövetési érték nagyságához képest jóval alacsonyabb mennyiséget állapított meg - az I.r. vádlott védőjének álláspontját több ponton is osztva - a tényállásban. E körben nem vezethetett eredményre III.r. vádlott védőjének a bírói mérlegelést támadó hivatkozása sem.

Az ítélet tábla utal arra is, hogy igazságügyi árszakértő a kiskereskedelmi árak vonatkozásában a korábban beszerzett szakvéleményében [12.B.1803/2005/29. szám alatt] kétségtelenül valamennyivel magasabb, míg a később beszerzett [12.B.1803/2005/37. szám alatti] véleményében pedig elhanyagolható összeggel alacsonyabb - a Marlboro nevű cigaretta kivételével - értékben állapította meg a cigaretták kiskereskedelmi árait a nyomozóhatóság által kimunkáltakhoz képest. [a nyomozási iratok

98. sorszám] A megyei bíróság ítéletének 34. oldalán rámutatott arra is, hogy a szakértő megkeresésére a British Tobacco közlése szerint a Magyarországon forgalomban nem lévő cigaretták kiskereskedelmi árai az elkövetés idején 350 - 410 Ft.- körül mozogtak volna. Egyértelműen megállapítható, hogy a 350-410 forintos értékhatárba valamennyi kimunkált kiskereskedelmi ár beletartozik.

Fentiekre figyelemmel egyértelműen megállapítható, hogy a megyei bíróság a dohánytermékek vonatkozásában bírói mérlegelés eredményeként határozta meg a dohánytermékek mennyiségét, valamint azok árait, így a Magyar Köztársaság területén forgalomban nem lévő dohánytermékek árait is. Az elsőfokú bíróság által megállapított kiskereskedelmi árak egyes dohánytermékek vonatkozásában kétségtelenül jóval alacsonyabbak az eljárás során felmerült legmagasabb kiskereskedelmi árhoz képest. A megyei bíróság a Magyarországon forgalmazott Marlboro nevű cigaretta tekintetében pedig egyértelműen a nyomozóhatóság által kimunkált, a vádlottakra nézve legkedvezőbb árat elfogadva állapította meg az ítéleti tényállást. Az I.r. vádlott védőjének ezzel kapcsolatos védelmi álláspontja a bíróság mérlegelési tevékenységének támadása okán helyt nem foghatott a másodfokú eljárásban a tényállás megalapozottsága folytán.

A megyei bíróság okszerűen vont következtetést vádlottak bűnösségére nézve is, valamint cselekményeiket is törvényesen minősítette. Indokait e tekintetben is osztotta az ítéletábra.

A másodfokú eljárásban szintén nem vezethetett eredményre azon védői hivatkozás sem, miszerint Áfa tartalommal csökkentett nagykereskedelmi árakat kell az értékmeghatározásnál irányadónak tekinteni.

A Btk.311/A.§-ban meghatározott jövedéki orgazdaság törvényi tényállása kerettényállás, melynek rendelkezéseit a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (Jöt.) szabályanyaga tölti ki tartalommal.

A Jöt. elkövetéskor is hatályos 3.§ (1) bekezdése alapján a törvény rendelkezéseit a jövedéki termékek után fizetendő adóra, a dohánygyártmányok általános forgalmi adójára, a jövedéki termékek előállítására és forgalmazására, továbbá a jövedéki ügyekre kell alkalmazni. A 3.§ (1) bekezdés rendelkezése folytán a Jöt. speciális jogszabály az Áfa törvényhez képest, így az Áfa törvény rendelkezéseit is egyértelműen a Jöt-ben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

A Jöt. - a szintén elkövetéskor is hatályos - 97.§ (5) bekezdése egyértelműen akként rendelkezik, hogy kiskereskedelmi eladási ár - a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel - a dohánygyártmány adóraktár engedélyese, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő, illetve az importáló által meghatározott, az adójegyen feltüntetett, az adót és az általános forgalmi adót tartalmazó ár. A (6) bekezdés b) pontja szerint az adójegy nélküli dohánygyártmány esetében, ha ugyanazon termékválasztékot belföldön nem forgalmaznak, az áfatörvény szerint meghatározott általános forgalmiadó-alap általános forgalmi adóval növelt összegét kell kiskereskedelmi eladási árnak tekinteni.

A Jöt. fenti rendelkezései kétséget nem hagyva határozzák meg azt, hogy a jogszerűen előállított dohánygyártmányok kiskereskedelmi árai - akkor is, ha azok belföldi forgalomban nincsenek - Áfa és jövedéki adót is tartalmaznak. Szükséges utalni arra is, hogy a Jöt. kizárólag kiskereskedelmi árakat szabályoz, nagykereskedelmi ár vonatkozásában nem tartalmaz egyetlen rendelkezést sem.

A Jöt. hivatkozott szabályozása és a Btk. 311/A.§ (6) bekezdés értelmező rendelkezés együttes és helyes tartalmi, valamint - logikai értelmezése alapján a jövedéki orgazdaság bűncselekmény elkövetési értéke szempontjából kizárólag az Áfát és jövedéki adót is tartalmazó kiskereskedelmi árakat lehet irányadónak tekinteni. A bírói gyakorlat e tekintetben egységes és töretlen.

Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a védelmi hivatkozások helytállósága esetére sem módosult volna az elkövetési érték úgy, hogy az enyhébb törvényi minősítés megállapításához vezethetett volna.

Szintén nem osztotta az ítélet tábla az I.r. és II.r. vádlott védőinek folytatólágossággal összefüggésben kifejtett álláspontját. Kétségtelen tény, hogy a lehallgatások időpontjai között eltelt időszakot az elsőfokú bíróság úgy értékelte, hogy az I.r. és II.r. vádlottak ezen időszakban nem folytatták adózatlan jövedéki termékek megszerzésére irányuló tevékenységüket, ezért az eltelt 6 hónap időtartamra figyelemmel, cselekményeiket 2-2 rendbeliként minősítette. Kiemeli az ítélet tábla, hogy a bírói gyakorlat alapján 6 hónapot meghaladó időtartam a folytatólágosság megállapításához törvényi szinten megkövetelt rövid időszakkal nem tekinthető. Amennyiben a vádlottakat terhelő bizonyíték állt volna rendelkezésre a köztes időszak vonatkozásában, helyt foghatott volna a védői hivatkozás, azonban a cselekmény törvényi minősítésében beálló változás sem vezethetett volna a bűnösségi körülmények okán enyhébb büntetés kiszabásához.

Az elsőfokú bíróság az irányadó bűnösségi körülményeket helytállóan értékelve, a büntetési célok és elvek szem előtt tartásával kellő és szükséges mértékben szabott ki büntetéseket a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben, mely egyaránt igazodik a terheltek társadalomra veszélyességéhez és cselekményeik tárgyi súlyához.

A megyei bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek.

Bizonyítottság hiányában nem vezethetett eredményre az ügyészség vagyonek Kobzásra irányuló indítványa sem. Konkrétan kimunkált adat az eljárás egyetlen szakaszában sem merült fel arra nézve, hogy a vádlottak a terhükre megállapított bűncselekmények elkövetése révén milyen mértékű vagyont szereztek. A Be. 4.§. (1) bekezdése alapján a bizonyítás e körben is a vádlót terheli, mely alól a Btk.77/B.§ (4) bekezdése egyetlen kivételt enged törvényi vélelem felállítása útján, azonban jelen esetben ez fel sem merült. Az ítélet tábla az e körben tett indokolással is egyetértett.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a Be. 361.§ (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján a megyei bíróság ítéletének helybenhagyásáról

határozott, míg a másodfokú eljárás során felmerült kirendelt védői díjban realizálódó bűnügyi költség viselésére a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a IV.r. vádlottat.

Debrecen, 2009. január 21.

Dr. Kardos Sándor sk.. Elek Balázs sk. . Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke előadó bíró

bíró

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.B.1803/2006/54.. számú ítélete a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott, II.r. vádlott, III.r. vádlott és IV.r. vádlottak vonatkozásában az ítéletábla jelen határozata folytán jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2009. január 21.

Dr. Kardos Sándor sk.
tanácselnök